

Nr 140.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående rätt för lektorn C. G. Bondeson till viss tjänstårsberäkning; given Stockholms slott den 21 februari 1930.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts,
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Cl. Lindskog.

Utdrag av protokollet över ecklesiastikärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 21 februari 1930.

Närvarande:

Statsministern LINDMAN, ministern för utrikes ärendena TRYGGER, statsråden LÜBECK, BESKOW, BORELL, VON STEYERN, MALMBERG, LINDSKOG, BISSMARK, JOHANSSON, DAHL.

Föredragande departementschefen, statsrådet Lindskog, anför här efter:

Lektorn vid folkskoleseminariet i Umeå Carl Gunnar Bondeson har hos Kungl. Maj:t gjort ansökning i fråga om sin rätt till tjänstårsberäkning för uppflyttning i högre lönegrad.

Bondeson utnämndes och förordnades den 27 april 1917 att från och med den 1 maj 1917 vid nämnda folkskoleseminarium vara adjunkt i ämnena historia och geografi. Sedan han i december 1923 avlagt filosofie licentiat-

Rätt för
lektorn C. G.
Bondeson
till viss
tjänstårs-
beräkning.

examen och i ansökning, som den 21 december 1923 inkom till skolöverstyrelsen och som av överstyrelsen med den 27 december 1923 till ecklesiastikdepartementet inkommet utlåtande överlämnades till Kungl. Maj:t, anhållit att jämlikt mom. 2 i övergångsbestämmelserna till kungörelsen den 16 september 1918, nr 757, bliva befordrad till innehavare av den mot hans adjunkt-befattning svarande lektorstjänsten vid seminariet, utnämndes och förordnades han den 12 januari 1924 att från och med den 1 februari 1924 vid seminariet vara lektor i ämnena historia och geografi.

Före sin berörda, hos Kungl. Maj:t gjorda ansökning om tjänstårsberäkning anhöll Bondeson hos skolöverstyrelsen att från och med den 1 januari 1929 få åtnjuta avlöning i andra lönegraden, men enligt beslut den 27 december 1928 fann överstyrelsen sig icke kunna bifalla den där gjorda ansökningen, enär Bondeson först i samband med Kungl. Maj:ts beslut den 12 januari 1924 om hans utnämning från och med den 1 februari samma år till lektor vid folkskoleseminariet erhållit behörighet till sådan tjänst samt hans föregående tjänstgöring icke syntes böra tillgodoräknas honom för uppflyttning i högre lönegrad.

I sin nu förevarande ansökning har Bondeson — under åberopande av mom. 3 i kungörelsen den 15 juni 1922, nr 373, med ändrade bestämmelser angående ålderstillägg för civila befattningshavare i statens tjänst — anhållit att få, med tillgodoräknande av en del av sin tjänstgöring vid seminariet före tillträdet till lektorstjänsten, åtnjuta ett ålderstillägg såsom lektor från och med den 1 januari 1929.

Bondeson har tillika bland annat framhållit, att han från och med år 1919, då adjunkt-befattningarna vid folkskoleseminarierna förändrades till lektorstjänster, under sju terminer realiter ehuru icke till namnet fullgjort en lektors tjänstålligganden och således utfört arbete, som i avseende å art och omfattning svarade mot och vore jämförbart med det arbete, han sedan som lektor haft att utföra.

Av vid ansökningen fogade handlingar inhämtas bland annat, att Bondeson läsåret 1922/1923 och höstterminen 1923 åtnjutit tjänstledighet för fortsatta universitetsstudier.

I ärendet hava utlåtanden avgivits den 29 januari 1929 av skolöverstyrelsen, den 7 maj 1929 av statskontoret och den 7 februari 1930 av allmänna civilförvaltningens lönenämnd.

Skolöverstyrelsen har därvid anfört bland annat följande:

Bondesons tjänstgöring den 1 januari 1919—den 30 juni 1922 synes till art och omfattning böra anses likvärdig med hans tjänstgöring som lektor, oaktat han saknat kompetens till lektorstjänst. Vidare har Bondeson efter avläggandet i december 1923 av filosofie licentiatexamen utan avbrott fullgjort den på de fem kalenderåren 1924/1928 belöpande tjänstgöringsskyldigheten. På grund härav synes överstyrelsen sakligt sett starka skäl tala för ett bifall till ansökningen på så sätt, att Bondeson med tillgodoräknande av erforderlig del av sin ifrågavarande tjänstgöring, som varit förlagd före den

1 februari 1924, uppflyttas i andra lönegraden från och med den 1 januari 1929.

Skolöverstyrelsen tillstyrker därför, att Kungl. Maj:t, därest nu gällande författningsbestämmelser ej lägga hinder i vägen härför, täcktes medgiva, att Bondeson må från och med den 1 januari 1929 åtnjuta avlöning i andra lönegraden.

Statskontoret anför:

I likhet med skolöverstyrelsen finner statskontoret sökanden icke författningssenligt berättigad att från och med år 1929 åtnjuta lektorlönen i andra lönegraden.

Då sökanden emellertid redan före den 1 januari 1924 förskaffat sig de lärdomsmeriter, som äro erforderliga för lektorat vid folkskoleseminarium, och hans tjänstgöring efter ikraftträdandet av 1918 års löneordning till art och omfattning torde få anses likvärdig med tjänstgöring såsom lektor, synas starka billighetsskäl tala för bifall till ansökningen.

Under förutsättning att det föreliggande fallet är ett rent undantagsfall — något som undandrager sig statskontorets bedömning — anser statskontoret det kunna ifrågasättas, huruvida ej riksdagens medgivande till ansökningens bifallande borde inhämtas.

Allmänna civilförvaltningens lönenämnd yttrar:

I likhet med skolöverstyrelsen och statskontoret anser allmänna civilförvaltningens lönenämnd, att sökanden författningssenligt icke är berättigad att redan från och med den 1 januari 1929 komma i åtnjutande av första ålderstillägget i sin nu innehavande lektorstjänst.

Med hänsyn emellertid därtill, att sökanden förvärvat behörighet till lektorstjänst vid seminarium före den tidpunkt — utgången av år 1923 — som beträffande adjunkt å övergångsstat i 2 punkten av de i kungörelsen den 16 september 1918 (nr 757) intagna övergångsbestämmelserna stadgats såsom villkor för befordran till sådan befattning, och i betraktande såväl därav att Bondeson redan den 21 december 1923 inlämnat behörighetshandlingen som ock att han så snart efter årsskiftet som den 12 januari 1924 — således ungefär vid vårterminens början — av Kungl. Maj:t utnämns till lektor, finner lönenämnden starka billighetsskäl tala för ett tillmötesgående av den föreliggande framställningen. Nämnden har sålunda intet att erinra mot att åt sökanden lämnas medgivande att tillgodoräkna tjänstetid från och med den 1 januari 1924 för erhållande av ålderstillägg såsom lektor.

Enligt min uppfattning torde det icke i allmänhet böra ifrågasättas, att adjunkter å övergångsstat vid folkskoleseminarier, som efter vunnit lektorskompetens befordrats till innehavare av mot deras adjunktstjänstgöring svarande lektorstjänster, skola tillerkännas rätt att för erhållande av ålderstillägg såsom lektorer tillgodoräkna sig någon tid av adjunktstjänstgöringen. I detta särskilda fall anser jag dock, liksom de hörda myndigheterna, att sådana omständigheter föreligga, att i viss utsträckning sådant tillgodoräkande bör medgivas. Bondeson hade nämligen före utgången av år 1923 fullgjort de prestationer, som förutsattes för befordran till lektor, och att han

Departementsschefen.

icke utnämnts till lektor redan från och med den 1 januari 1924 har berott av förhållanden, över vilka han icke kunnat råda. För att Bondeson skall få rätt att erhålla uppflyttning i andra lönegraden från och med den 1 januari 1924, erfordras, att han får tillgodoräkna sig den månad av adjunktstjänstgöringen, som faller efter det han vunnit lektorskompetens och ingivit ansökning om befordran. Då emellertid, formellt sett, ett medgivande härutinnan icke synes stå i överensstämmelse med gällande författningar, har jag ansett riksdagens medgivande i ämnet böra inhämtas.

Jag hemställer därför, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att medgiva, att lektorn vid folkskoleseminariet i Umeå Carl Gunnar Bondeson må för erhållande av ålderstillägg såsom lektor tillgodoräkna sig en månad av den tid, han före den 1 februari 1924 tjänstgjort vid nämnda seminarium.

Till denna departementschefens, av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten lämna bifall samt förordnar, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Em. G:son Bergman.